

KURTUBA CAMİİ (4)

(...dünden devam)

Bugün bu haşmetli binayı ziyaret edenler, İslâm mimarîsinin bu büyük eserinin güzelliği, büyüklüğü karşısında hayran kalmakta, ortada bir cüce gibi görünen kilisenin yapımına esef etmekte ve üzölmektedirler.

Mihrabın karşısında ayakta ima ile namaz kılmak istedim. Ellerimi kaldırıp tekbir aldım. Huşu ile gözlerim yumuk Fatıha'yı okuyordum ki gözlerimi açınca tam önümde bir polisin dikildiğini gördüm. Şaşırdım. Adam “No pray!” dedi. Ben de, ellerimi açtım: “Dua ediyorum” dedim.

İspanyollar, takriben 100 bin insanı alabilecek kapasitede büyük olan camie sığınmış olan tüm Müslümanları kesmişler, camiin kapılarından oluk gibi kan akmıştır.

Sonra camiin tabanını tahribetmişler, mermerlerini parçalamışlardır. Daha sonra yakın zamanlarda camiin tabanı onarılıp mermerle döşenmiş ama bu kez de mermer sütunların oturduğu ayaklar taban döşeme taşlarının altında kalmış. Çünkü sütunları taşıyan mermer ayaklar da parçalanmış. Bu yüzden herhalde ayıplarını örtmek için o ayakları mermerlerin altına gömmüşler. Taban yarım metre kadar yükseldiği için camiin asıl yüksekliği de yarım metre kadar küçölmüş. Büyük cinayet işlemişler doğrusu. Bir de bizi düşündüm. Ayasofya olduğu gibi bırakılmış, camiye çevrilmek suretiyle aslında bir bakımdan da korunmuş. Yapılan minareler ve istinat duvarlarıyla mabedin günümüze kadar gelmesi sağlanmıştır.

Mâbedler ancak mâbed olarak kullanılabilir. Ayasofya'yı yapılış amacına uygun olarak tekrar ma'bede çeviren Türk Hakimlerini tebrik ederim. Arif Nihayt Asya şöyle demişti:

Beş vakit, loşluğunda saf saftık;

Davetin vardı dün ezanlarda...

Seni, ey mabedim, utansınlar

Kapayanlar da; açmayanlar da!

Fatih'in Vakfiye şartlarını tekrar yerine getirmek üzere Ayasofya'yı ibadete açan Yüksek yargı hâkimlerini ve başta sayın Cumhurbaşkanımız olmak üzere bu ma'bedin açılışına ön ayak olan bütün yöneticileri ve Derneği tebrik eder, millet için yapacakları hayırlı işlerde kendilerine başarılar dilerim.
